

Schtó, hacž ja, je wježelischi,
Mój nawoženja najčežnišchi
Sso w ſwojim templu blyſchecž da.
Duž njestej naſdala,
Ty jeho njewjeſta!
Kſchinja Boža,
Haleluja! o wutroba,
Sso w njebjeſzach cži wotewrja.

2. Skakajcze wj hórkı jaſne!
Tu widžu ſlubn Bože krafne,
Haj ſkote město Davita;
S kamjenjow njej' natwarjene,
Ně, dučownje je wupyschene,
Wón ſam tež we nim město ma.
To je ta ſwjatniza;

Nětk ſbóžna hoſćina,
Džecži Bože,
Sso ſpocžina, Haleluja!
Sswój ſlub pač hižom delka ma.
3. Sawěſhči cži je wotewſaty,
Tu blyſchecži ſtól ſo Boži ſwjath,
Sso cžežne wrota ſběhaja.
Serafyn, ſej kryjeze wocži!
Jerusalem ſo wſchitkón ſkocži,
Jón wobhlađuju bjes krywa.
Hlaj rycžer ſ Davita
Sswój ſzeptar w ružy ma;
Nawoženja
Sso pſchibliža do Ziona,
Wón we nim je, Haleluja!

XII. Woſhadne ſwjeđenje.

A. Jubilej woſhadneho dučomneho.

39.

(P. 4/11. njedželu po poſdnju 1877.)

Hlóž: Ssy dha, o Jeſu, mi zyše to woſlicjo ſthowat.

Pomhajcze ſpěvacž mi: khwalene mjeno budž Bože!

Dženža ſo tutemu domu je doſtało ſbože,

Haleluja!

Cžeſczenja Božeho dla

Wijcze nětk wěnzy a róže!

2. Nimo ſu běžale ſ khwatanjom twoje cži lěta,

Jubilej dženža pač ſwjecži ſwój wutroba ſhrěta.

Schtó dha ſy ty,

So ſy tak woſhnadženy

Pſched wjeſe ſudžimi ſwěta?

3. Powjedaj, pomjatko, duſcha a cžělo a ſtawy,

Kak je był ſ tobu tón ſwěrny a mózny a prawy!

Pſchezo Bóh twój,

Jeſo pač džecžo ty, pój,

Zemui ſo džakowacž mały!

4. Wotrocžko Jeſuža Khrystuža, wulke maſch mjeno,

Mjeno a ſlužbu a ſaſtojnſtwo, tola niz jeno;